

Vrolijke Veendammer bejaarden op stap

Veenkloeten

■ De tachtigjarige Derk Spieard had de verslaggever van de Noord-Ooster toegefluisterd: „Ain mooi stokkie in de kraande zetten veur dankbetugen”. En dat deed deze dan ook en zo kunnen wij in 1990 nog lezen hoe een paar honderd 'ouden van dagen' uit Veendam op zaterdag 17 augustus 1929 op initiatief van de Vereniging voor Volksvermaken op stap gingen.

Door **Aalje Tiktak**

Er was flink door de Veendamers op de lijsten getekend. Vooral de middenstand had zich niet onbetuigd gelaten en diep in de buidel gestast. Boven verwachting was ook de deelname van de autobezitters. Zij maakten het toch maar mogelijk: „Een sliert van 59 wagens slingert door de plaats en zet koers naar het schoone Assen.”

Dat was om kwart voor twee in de middag, maar voor het zover was moest de langstoet zich eerst opstellen in de Stationsstraat. Gelukkig kon onze verslaggever alles meemaken. Hij had, samen met een agent van politie, een plaats gekregen in de open auto 'van den heer Willy van Linge'. Deze reed voorop in de lange rij en dus kon geen detail de ijverige Noord-Oosterman ontgaan. „Dan volgden de 56 auto's met soms drie, soms vijf deelnemers in den wagen. En in de achterste zat de geneeskundige dienst in den persoon van den gemeentegeneesheer, Dr. B. Heerd.”

Wie nu nog twee voertuigen tekort komt, heeft

Foto: Veenkoloniaal Museum

goed geteld. Helemaal achteraan kwamen nog twee autobussen. In een ervan had de gemeentelijke armenbezoekster, mej. Bentum, de leiding. In de andere mevr. De Lange-Bruininga. Vooral in deze beide grotere vehikels was de stemming optimaal: „Er werd gezongen en gejuicht, alsof het eeuwig feest in de wereld zou wezen.” Er werd een wat klassiek repertoire afgewerkt. Eén van de hoofdnnummers was 'Toen ik op Neerlands bergen stond', maar ook veel ouderwetse minnezangen, waarin de blanke onschuld veel-

vuldig werd geschonden, maar de eeuwige gerechtigheid even zovele keren haar werk deed, werden aangeheven en eensgezind en met grote lust gezongen.

Kritiek

Van de Stationsstraat ging het over de basculebrug naar de Van Beresteijnstraat, de Ubbo Wilkensstraat, naar de Nieuwelaan en het Beneden Westerdiep. Natuurlijk reed men 'met meneer Willy voorop' door de Kerkstraat, waarna het

◀ Opstellen in de Stationsstraat ...

langs het Oosterdiep ging. Door Wildervank ging het 'met een flink vaartje', maar toen kwam er 'een minne boudel in de weg'.

De Noord-Ooster kende zijn plicht. Daar waar misstanden heersten, dienden zij gesignaleerd te worden. Als hogere overheden in gebreke bleven, dan was daar de krant om hen op hun verantwoordelijkheden te wijzen. En in niet mis te verstane bewoordingen: „Bij Bareveld moest het even voorzichtig gaan. Daar is door een Stadsbestuur een noodbrug gelegd, die wethouders zag komen en zag gaan, maar die zelf bleef. We hebben een Minister gehad, die een regeling wilde maken voor een nieuwe brug. Maar de regeling is er niet gekomen en de Minister heeft z'n pensioen verdiend, zegt men. ... En nog steeds zit het zeer drukke verkeer, dat zich tusschen Gieten en Wildervank beweegt, opgescheept met een toestand welke een schande mag heeten ...” Stad Groningen: schaam je!

Met de auto kon je nog net over de krakkemikige oeververbinding komen, maar met de autobussen ging het niet. De 'oudjes' moesten hun zitplaats verlaten en te voet over de schipbrug gaan. Dat betekende natuurlijk heel wat oponthoud, maar de stemming leed er niet onder.

Ook mocht het de pret niet drukken dat bij de onbewaakte spoorwegovergang Eext de stoet in tweeën werd gedeeld door de personentrein uit de richting Gieten. Nu kon de meegenomen Veendammer agent Van der Veen zijn waarde en waardigheid bewijzen door als verkeersleider op te treden. Zijn 'hand ging waarschuwend omhoog'. Willy van Linge en onze verslaggever zagen het allemaal vanaf de kant van de weg gebeuren. (Wordt vervolgd).